

ЩЕ РАЗ ПРО МЕНЕДЖМЕНТ

Левченко Я.С., PhD, доцент

Пахомова Л.В., асистент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Сучасна концепція менеджменту виходить з того, що його: сутність – це організація будь-якої діяльності, в тому числі й особистої, менеджерської; зміст менеджменту включає шість елементів – чотири функції (планування, проектування, мотивацію, контроль) і два зв'язуючі процеси (прийняття рішення і ділове спілкування) [1]. Дана концепція дозволила успішно вирішити множину проблем практики менеджменту. Однак у деяких випадках вона приводить до двох протирічч. По-перше, якщо функції менеджменту є елементи змісту, то вони повинні використовуватися будь-якими менеджерами поза залежності від посади, ієрархії, виду менеджменту. Однак реальна практика менеджменту не підтверджує цього: бухгалтер ніколи не виконує інженерну функцію; навпаки, інженер не виконує обов'язки бухгалтера тощо. По-друге, прийняття рішень, як елемент змісту менеджменту, не може бути реалізований без організації прийняття рішень (ОПР). Однак у змісті менеджменту згідно сучасної його концепції ОПР повністю відсутній. Але вся логіка і практика менеджменту приводить до висновку, що сутність і зміст менеджменту мають бути визначеними таким чином, щоб вони були притаманними будь-якому менеджеру. Корекція сутності і змісту менеджменту й явилася *метою* даної доповіді.

Аналіз сучасної теорії і практики менеджменту однак не приводить до повної відмови від всіх аспектів у визначенні сутності менеджменту. Дійсне залишається й положення сучасної концепції менеджменту, відносно до якого сутність менеджменту в організації будь-якої діяльності. Однак автори вважають, що сутність менеджменту повинна бути більш конкретною. Й тому вони пропонують сутність менеджменту визначати з безперечного твердження, що будь-який менеджер завжди робить тільки одне – він завжди *організує рішення проблеми (ОРП)*. Саме це й є дійсна і конкретна по формі *сутність* менеджменту. Робочий, на відміну від менеджера, тільки виконує ОРП, здійснену менеджером.

Така корекція визначення сутності менеджменту веде до зміни й у змісті менеджменту: зміст менеджменту – це зміст саме ОРП! А з літератури відоме, що ОРП завжди включає два елементи: організацію прийняття рішень; прийняття рішень[1]. Саме ці дві процедури виконує будь-який менеджер (бухгалтер, інженер, начальник тощо)! Тобто, з шістьох елементів змісту менеджменту з минулої його концепції тільки *прийняття рішення* залишається у складі змісту менеджменту.

Однак внаслідок цього встає питання про роль і місце решти елементів минулого змісту менеджменту, таких, як планування, проектування, мотивація, контроль і ділове спілкування. На думку авторів, планування, проектування,

мотивація, контроль виконують роль важливих *форм* менеджменту! Що стосується до ділового спілкування, то у дійсності він виграє роль ефективного засобу, ефективної *методології* менеджменту[2]!

Висновок. Вперше доведено найбільш коректне визначення сутності та змісту менеджменту. Це без сумніву буде сприяти підвищенню ефективності практики менеджменту і його важливішої частини – економіки, а в результаті – підвищенню економічного потенціалу будь-якого підприємства.

Література:

1.Бабайлов В. К. Менеджмент. Наука и практика: учебник. Х.: ХНАДУ, 2015. 276 с.

2. Бабайлов В. К. Методологія наукових досліджень: навч. посібник. Х.: ФОП Бровін О.В., 2019. 150 с.

ПРОМИСЛОВІ ПІДПРИЄМСТВА ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ: ІННОВАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ

*Лецих І.В., к.е.н.,
науковий співробітник відділу просторового розвитку,
ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М. Долишнього НАН
України», м. Львів*

Незважаючи на тенденції щодо розвитку окремих галузей промисловості, Львівська область не відноситься до регіонів України з яскраво вираженою промисловою спеціалізацією економіки. Негативними тенденціями у промисловому секторі є зростання частки видобувної промисловості та зниження частки переробної промисловості в структурі випущеної промислової продукції, а також переважання продукції з низьким ступенем обробки. Однією із головних економічних регіональних проблем залишаються низькі темпи модернізації виробництва та структурної трансформації промисловості, а саме – перерозподілу її структури на користь частки високотехнологічних секторів, що виробляють продукцію з високою доданою вартістю [1]. Впродовж 2015-2019 рр. у Львівській області спостерігалось щорічне зниження інноваційної активності промислових підприємств. Так, якщо у 2015 р. інноваційно активними були 19,3% промислових підприємств (кожне п'яте підприємство), то у 2019р. – лише 12,8% промислових підприємств (кожне восьме підприємство). Відповідний середній показник в Україні – 15,2% та 14,3% (розраховано авторами на основі даних [2]).

Упродовж 2015-2019 рр. у загальній кількості інноваційно активних промислових підприємств регіону найвищу питому вагу становили підприємства харчової промисловості (код за КВЕД-2010 10-12), підприємства з виробництва меблів, іншої продукції, ремонту і монтажу машин і устаткування (код за КВЕД-2010 31-33), а також підприємства з виготовлення виробів з деревини, паперу та поліграфічні підприємства (код за КВЕД-2010 16-18).